

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010749
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010749.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného C. T., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 1T/85/2018-241 z 12. decembra 2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného C. T., W.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením senát okresného súdu, dňa 12.12.2018, na neverejnom zasadnutí, rozhodol nasledovne:

„Podľa § 238 ods. 3, § 72 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 Tr. por. súd obvineného C. T., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom L., t.č. vo väzbe v D. F. od 19.07.2018, naďalej ponecháva vo väzbe a jeho žiadosť o prepustenie z väzby zamietá ako nedôvodnú.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd sľub daný obvineným, neprijíma.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka, nenahrádza.“

Rozhodnutie predsedu senátu odôvodnil nasledovne: „Súd rozhodujúci o ďalšom trvaní väzby obvineného, v zmysle § 238 ods. 3 Tr. por., prednostne a urýchlene preskúmal obžalobu i obsah pripojeného trestného spisu, pričom zistil, že trestné stíhanie vedené voči R. T. je plne odôvodnené, čo vyplýva z doposiaľ vykonaných dôkazov v prípravnom konaní. V tomto štádiu konania existuje reálne vážne podozrenie, že obv. sa žalovaného skutku skutočne dopustil. To vyplýva nielen z výpovede obž. zo dňa 22.07.2018 pred sudcom pre prípravné konanie, ale aj z listinných dôkazov, znaleckého posudku V. a z výsluchov vo veci vypočutých svedkov. Tým je naplnená formálna stránka väzby. Pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por., t.j. že obv. bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, súd poukazuje na osobu obv. ktorý bol doposiaľ síce len jedenkrát súdne trestaný, skúšobná doba mu uplynula dňa 04.01.2018 tiež za drogový delikt, avšak tento sa z predchádzajúceho odsúdenia nepoučil.

Vzhľadom k vyššie rozvedenému, kde práve osoba obv. R. T. je práve tou konkrétnou skutočnosťou odôvodňujúcou existenciu väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., súd nahradenie jeho väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka nepovažuje za adekvátnu formu náhrady väzby.

Pokiaľ ide o žiadosť obv. o prepustenie z väzby na slobodu, v ktorej uviedol, že výsledky znaleckého skúmania nepreukázali ani jeho otlaky prstov, stery z jeho rúk boli negatívne, že by drogy nájdené na

mieste činu, patrili jeho osobe. Vzhľadom k tomu, obmedzenie jeho osobnej slobody by už nemalo ďalej pretrvávať a preto žiadal o prepustenie z väzby s príslubom, že bude viesť riadny život, zdržovať sa na nahlásenej adrese a zúčastňovať sa pojednávaní. Túto časť žiadosti súd považoval za písomný sľub obv., ktorý vzhľadom k vyššie uvedenému, taktiež nepovažoval za adekvátnu formu náhrady jeho väzby a neprijal ho.“

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, dňa 12.12.2018 a to po porade s obhajcom, obžalovaný sťažnosť, ktorú v jeho mene zdôvodnil obhajca podaním doručeným súdu dňa 19.12.2018.

Obhajca v odôvodnení sťažnosti uviedol, že v súčasnosti už nie je dôvod na to, aby bol obžalovaný ponechaný vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku tak ako boli vyhodnotené sudcom pre prípravné konanie v uznesení o vzatí do väzby. Skonštatoval, že počas prípravného konania sa nepreukázalo, že by sa obžalovaný mal opätovne dopúšťať trestnej činnosti a keď vo veci bola podaná obžaloba, nie je nutné, aby na súdne konanie „čakal“ vo výkone väzby.

V mene klienta doplnil, že tento má zabezpečený trvalý pobyt a tiež aj prácu, je otcom štvorročnej dcéry, ktorú má s družkou, rodina ho potrebuje, nakoľko je odkázaná na jeho starostlivosť o maloletú dcéru.

Záverom dal do pozornosti, že výkon väzby je nutný iba v nevyhnutných prípadoch, pobyt obžalovaného na slobode nie pre spoločnosť nebezpečný a preto zastáva názor, že obžalovaný môže byť prepustený na slobodu.

Vzhľadom na uvedené požiadal, aby odvolací súd vyhovel žiadosti a obžalovaného prepustil z väzby na slobodu za prijatia písomného sľubu resp. uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku ako nadriadený orgán preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že obžalovaný C. T. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.07.2018 sp. zn. 1Tp/45/2018 z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že väzba začala dňom 19.07.2018, proti ktorému rozhodnutiu sťažnosť nepodal. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, že sa väzba dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Ostatný raz bolo o väzbe obžalovaného rozhodované uznesením z 10.09.2018 sp. zn. 2Tp/77/2018, kedy sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V, rozhodla tak, že postupom podľa § 79 ods. 3, § 72 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhovel žiadosti obvineného C. T., rozhodla o prepustení z väzby na slobodu, nakoľko dôvody väzby pominuli, ktoré rozhodnutie bolo napadnuté opravným prostriedkom a vo veci rozhodoval nadriadený súd, ktorý uznesením sp. zn. 3Tpo/48/2018 z 18.09.2018 zrušil rozhodnutie o prepustení z väzby na slobodu a podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného C. T. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku písomný sľub daný obvineným C. T. neprijal a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku väzbu obvineného C. T. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 30.11.2018 na Okresný súd Bratislava V voči obžalovanému C. T. obžalobu č.k. 3Pv 387/18/1105-86 zo dňa 28.11.2018, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 odsek 1 písmeno c, písmeno d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., na skutkovom základe, že dňa 19.7.2018 v čase asi o 01.56 hod. v F. v blízkosti herne na križovatke ulíc C. cesta a U. cesta počas kontroly hliadkou T. motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke ako vodič motorového vozidla zn. S. T. modrej farby, ev.č. F po výzve na predloženie dokladu totožnosti podľa § 18 zák. o policajnom zbore bol dotazovaný či má pri sebe zbrane alebo iné veci pochádzajúce z trestnej činnosti nakoľko hliadka PMJ KR PZ BA počas kontroly vo vozidle spozorovala náboje vo dverách vodiča, na čo uviedol, že má pri sebe zbraň, následne po výzve a poučení v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal 1 ks čiernu krátku strelnú zbraň s označením Z doposiaľ neskúmanú znalcom, následne keďže pri zbrani sa nachádzalo čierne puzdro s injekčnou striekačkou a neznámou látkou bol hliadkou PZ dotazovaný či má pri sebe omamné alebo psychotropné látky,

príčom následne dobrovoľne vydal 1 ks čierne látkové puzdro s obsahom bielej kryštalickej látky, siahol rukou do svojej príručnej tašky a vybral z nej viacero neznámych predmetov ktoré rýchlo odhodil smerom k služobnému motorovému vozidlu a do trávnatého porastu, následnou obhliadkou miesta činu boli na mieste zaistené 2 ks priesvitné plastové vrecká s tlakovým uzáverom a 2 ks plastové vrecká s obsahom neznámej tmavej látky pričom z vyššie uvedenej skutočností vzniklo podozrenie, že sa môže jednať o omamnú a psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, pričom uvedené predmety boli zaslané na Kriminálny a expertízny ústav policajného zboru v Bratislave, ktorý vo vyhotovenom znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/9031 dospel k záveru, že stopa č. 2 - plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 274 mg. Chemickou analýzou bola v predloženej kryštalickej materiáli zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín. Z predloženej množstva metamfetamínu by bolo možné pripraviť minimálne 3 bežné jednotlivé dávky drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, stopa č. 3 - plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 7497 mg. Chemickou analýzou bola v predloženej kryštalickej materiáli zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín. Z predloženej množstva metamfetamínu by bolo možné pripraviť 75 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, stopa č. 4 - plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom tmavozeleného materiálu s hmotnosťou 5090 mg. Chemickou analýzou bola v predloženej materiáli zistená prítomnosť účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC). Z predloženej množstva materiálu by bolo možné pripraviť minimálne 10 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, stopa č. 5 - plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom tmavozeleného materiálu s hmotnosťou 9756 mg. Chemickou analýzou bola v predloženej materiáli zistená prítomnosť účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC). Z predloženej množstva materiálu by bolo možné pripraviť minimálne 19 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamin je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a tetrahydrokanabinol (TI 1C) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok.

Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu (dňa 27.11.2018) obžalovaný, po porade s obhajcom, podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu resp. túto požiadavku predniesol obhajca, ku ktorému návrhu sa pripojil obžalovaný.

K žiadosti sa vyjadril prokurátor (čl.224), ktoré doručil súdu 30.11.2018, kedy žiadosti obžalovaného nevyhovelo, zastávajúci názor, že i naďalej trvajú dôvody väzby tak ako boli ustálené pri jeho vzatí do väzby. K nahradeniu väzby uviedol, že ponúkané náhrady nepovažuje za dostatočné a účelné a preto navrhol žiadosť obžalovaného zamietnuť a tohto ponechať vo väzbe. Dal do pozornosti, že neuplynula zákonom stanovená lehota 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia ohľadne predchádzajúcej žiadosti a nové dôvody oprávňujúce podanie novej žiadosti nezistil.

Na čl. 237 spisového materiálu sa nachádza písomnosť, podanie obžalovaného, nazvané „žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu“, v ktorej upozornil, že nové skutočnosti nepreukázali jeho daktyloskopické stopy, ani stery z rúk a tiež sú negatívne výsledky DNA ohľadne drog, ktoré boli nájdené a zistené. S poukazom na uvedené je presvedčený, že dôvodnosť väzby už neobstojí. V závere písomnosti pripojil sľub, že bude viesť riadny život, zdržiavať sa na nahlásenej adrese a zúčastňovať sa pojednávanií.

Prvostupňový súd rozhodoval o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby (§ 238 ods. 3 Trestného poriadku) po výsluchu obžalovaného na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2018 v prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora.

Obžalovaný C. T. na zasadnutí súdu doručil písomné vyjadrenie, ku ktorému uviedol, že doma má dcéru 4-ročnú, ktorá chodí stále s jeho fotkou. Jeho priateľka nemôže chodiť do práce, lebo nemá dcérku kto strážiť. Potrebuje ísť na operáciu urologického charakteru, k čomu doplnil, že zdravotná starostlivosť, ktorá je v UZVJS, nie je nič moc, pričom založil do spisu aj prepúšťaciu správu, ktorá preukazuje, že pred 12 rokmi bral heroín a prestal s tým.

Čo sa týka písomného vyjadrenia obžalovaného, ktoré je v spise založené (čl. 243-249), jedná sa o argumentáciu (zákonnosť získaného dôkazu a ďalšie dôkazy viažuce sa na takto získaný dôkaz), ku ktorej svoje stanovisko už senát krajského súdu zaujal a to v uznesení sp. zn. 3Tpo/48/2018, na ktorých záveroch zotrváva a tieto rozhodne nemieni akýmkoľvek spôsobom modifikovať a už vôbec ich nebude opätovne, mechanicky, opakovať.

Na neverejnom zasadnutí obhajca predniesol: „mám za to, že v súčasnosti už netrvajú dôvody väzby, tak ako trvali ako boli ustálené keď bol obvinený vzatý do výkonu väzby. Mám za to, že vzhľadom k tomu, že sa už ukončilo vyšetrovanie v prípravnom konaní, v ktorom sa nepreukázalo, že by obžalovaný predával drogy, som toho názoru, že nie je nebezpečný pre spoločnosť, taktiež poukazujem na tú skutočnosť, že od samého začiatku trestného konania poukazujeme na nezákonnosť tohto konania a z toho dôvodu mám za to, aby obžalovaný bol prepustený z výkonu väzby na slobodu, resp. aby mu bola väzba nahradená probačným a mediačným úradníkom taktiež písomným sľubom, poukazujem na to, že obžalovaný má malú dcéru o ktorú sa chce starať a ktorej chce byť oporou. Z toho dôvodu žiadam, aby senát okresného súdu prepustil obžalovaného na slobodu alebo mu nahradil väzbu tak, ako som uviedol.“

Na zasadnutí prítomný prokurátor, uviedol: “pokiaľ sa jedná o argumentáciu obžalovaného zo skutkovými okolnosťami, ktoré tu prezentoval sa náležitým spôsobom vysporiadali orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní, pripomína, že na dnešnom NZ má byť riešená výlučne otázka ďalšieho trvania väzby a nie dôvodnosti či zákonnosti trestného stíhania ale napriek tomu sa domnievam, že či už dôvodnosť alebo zákonnosť trestného stíhania, je dostatočným spôsobom podporená nielen produkovanými dôkazmi, ale napokon i viacerými rozhodnutiami okresného súdu ako aj krajského súdu o priebehu prípravného konania. Čo sa týka žiadosti obžalovaného, resp. obhajcu o prepustenie z väzby, opätovne poukazujem na ustanovenie § 79 ods. 3 posledná veta Tr. por. a teda skutočnosť, že doposiaľ neuplynula zákonom ustanovená doba od právoplatného rozhodnutia od ostatnej žiadosti obžalovaného, rozhodnutia o ostatnej žiadosti o ktorej Okresný súd Bratislava V rozhodol len 03.12.2018. Z tohto dôvodu mám za to, že súd by o žiadosti o prepustenie z väzby ani nemal konať. Pokiaľ sa jedná o dôvodnosť ďalšieho trvania väzby, s prihliadnutím na závažnosť trestného konania, najmä rozsah prechovávaných drog ako aj samotnú osobu obžalovaného, ktorá sa v minulosti dopustila už drogového trestného činu, prepustenie z väzby na slobodu, či nahradenie väzby nepovažujem za dostatočné a účelné. Z uvedeného dôvodu navrhujem súdu, aby obžalovaného ponechal vo väzbe a to z dôvodov, ako boli ustálené v priebehu prípravného konania.“

Obžalovaný C. T. skonštatoval, že od poslednej žiadosti, o ktorej bolo rozhodnuté, vyšli najavo nové dôvody, avšak neozrejmil o aké dôvody sa má jednať.

Teda rozhodnutie podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku senát prvostupňového súdu vyhlásil v prítomnosti obžalovaného, obhajcu R.. K.. Y. S. a prokurátora okresnej prokuratúry dňa 12.12.2018. Zároveň predseda senátu samostatným úkonom nariadil a určil termín hlavného pojednávania na deň 21.01.2019, ktorý prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca vzali na vedomie a následne bol kanceláriou súdu spracovaný a vypravený.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku: Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

V zmysle ods. 2 § 72 Trestného poriadku-veta prvá: Konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. ...

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku: Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju

obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku:

(1) Ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

V zmysle ustanovenia § 238 ods. 3 Trestného poriadku: Ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne a rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku platí: Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd po posúdení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že senát okresného súdu postupoval správne, keď po podaní obžaloby na obžalovaného C. T. rozhodol o jeho ďalšom ponechaní vo väzbe, pričom predseda senátu rozhodnutie presvedčivo, v súlade s príslušnými ustanoveniami, písomne odôvodnil.

Nadriadený súd sa s písomne uvedenými dôvodmi, na ktoré súd prvého stupňa poukázal vo svojom rozhodnutí plne stotožňuje a konštatuje, že v predmetnej veci doposiaľ vykonané dôkazy naďalej odôvodňujú opodstatnenosť predmetného trestného stíhania proti obžalovanému v danom štádiu konania tj. aj po podaní obžaloby. Nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že obžaloba bola prijatá a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie a určený jeho termín na 21.01.2019.

Sťažnostný súd pri preskúmaní predloženej trestnej veci dôsledne preveroval, či základnému právu na osobnú slobodu zodpovedá povinnosť orgánu štátu, aby rozhodnutie o pozbavení osobnej slobody bolo doložené

dôkazmi preukazujúcimi účasť obžalovaného na spáchaní trestného činu, pričom vzal do úvahy aj odôvodnenia predchádzajúcich rozhodnutí v otázke dôvodnosti väzby a zistil, že podozrenie zo spáchania zločinu, pre ktorý bolo C. T. vznesené obvinenie, sa zatiaľ nezoslabilo, naopak prijatím obžaloby zosilnelo a teda je tu aj naďalej dostatočne odôvodnené podozrenie, že obžalovaný sa mohol dopustiť protiprávneho konania, ktoré je popísané v skutkovej vete obžaloby.

Obžalovaný v prípravnom konaní odmietol k veci vypovedať, v žiadosti o prepustenie z väzby uvádzal, že žiadny dôkaz (stery z rúk, odtlačky prstov spod....) nepreukázal tvrdenia obsiahnuté v obžalobe. Nadriadený súd v danom okamihu poukazuje na doposiaľ zabezpečené dôkazy výsluchom svedkov X. S., Mateja Koníka a X. V. ako aj znalecké dokazovanie vykonané Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, znalcom MUDr. C. Y. a ďalšími listinnými dôkazmi, na podklade ktorých ani v danom štádiu konania nemožno konštatovať jeho nedôvodnosť, resp. zjavnú neopodstatnenosť jednak vzneseného obvinenia a následne podanej obžaloby. V danom štádiu trestného konania, v ktorom sa nachádza vyšetrovaná trestná vec tj. pred začiatkom dokazovania pred súdom, nemusí byť preukázaná vina bez dôvodných pochybností, ako je to nevyhnutné v prípade vykonania dokazovania v konaní pred súdom, ale postačuje, aby bolo možné z doteraz vykonaných dôkazov konštatovať existenciu dôvodného podozrenia, že obžalovaný mohol spáchať skutok, ktorý zároveň napĺňa znaky trestného činu.

Krajský súd dodáva, že v konaní pred súdom sa v rozhodujúcej miere, vykonávaním dôkazov navrhnutých prokuratúrou, ale aj obžalovaným po prípadnej dohode so svojim obhajcom, otvára priestor

na potvrdenie alebo vyvrátenie dôvodnosti podanej obžaloby na obžalovaného (k tomu napr. I.ÚS 162/16, III.ÚS 447/16).

Bude preto vecou dokazovania na hlavnom pojednávaní, či prokurátor udrží dôkazné bremeno ohľadne viny obžalovaného, resp., či v priebehu dokazovania vedeného na hlavnom pojednávaní príde k zoslabovaniu podozrenia zo spáchania žalovanej trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Krajský súd opakuje, že v danom štádiu trestného konania, t. j. po podaní obžaloby a ešte pred začatím dokazovania na hlavnom pojednávaní, nie je možné v posudzovanom na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní skonštatovať zjavnú neopodstatnenosť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti uvedenej v obžalobnom návrhu. Podmienka uvedená v návetí ustanovenia § 71 ods.1 Trestného poriadku je preto splnená aj naďalej.

Krajský súd pri posúdení dôvodnosti väzby obžalovaného C. T., po podaní obžaloby, sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi a správnymi úvahami prvostupňového súdu a konštatuje, že v otázke opodstatnenosti väzby obžalovaného nenastali také významné skutočnosti ani okolnosti, na podklade ktorých by bolo možné konštatovať, že dôvody väzby u obžalovaného pominuli, resp. boli eliminované do takej miery, že väzbu možno nahradiť prijatím alternatívnej záruky.

Tiež odkazuje na doposiaľ, vo veci ohľadne väzby, vydané rozhodnutia všeobecných súdov, najmä na svoje rozhodnutie sp. zn. 3Tpo/48/2018 z 18.09.2018 s tým, že podľa názoru senátu konajúceho vo veci, dôvodnosť väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je i naďalej daná s poukazom na osobu obžalovaného ako aj na charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný. Vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zároveň poskytol svoje úvahy vedúce ku záverom a konštatovaniu správnosti a zákonnosti zadovážených dôkazov v danej prejednávanej veci a teda zákonnosti a opodstatnenosti vedeného trestného stíhania.

Opätovne, v danom okamihu, krajský súd dáva do pozornosti, že argumentácia obžalovaného je zhodná s tou, ku ktorej sa konajúci senát, ktorému bola vec opätovne pridelená náhodným výberom na posúdenie a rozhodnutie o väzbe po podaní obžaloby, už zodpovedne vyjadril, pričom reagoval a zodpovedal všetky námietky, ktoré boli v danej veci zo strany obžalovaného resp. obhajcu položené a predstreté.

V kontexte s uvedeným je nutné prihliadnuť aj na minulosť obžalovaného, predovšetkým na zistenie, že obžalovaný, podľa pripojeného odpisu z registra trestov, bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pre drogovú trestnú činnosť. Významnou skutočnosťou sa javí, že obžalovaný C. T. sa mal žalovaného skutku dopustiť s odstupom šiestich mesiacoch od skončenia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 3T/195/2016 zo dňa 12.10.2016, právoplatným 04.01.2017, z čoho je zrejmé, že ani v minulosti uložený trest nebol pre neho dostatočnou výstrahou a nevedol k jeho prevýchove. V nadväznosti na uvedené sťažnostný súd po zhodnotení konkrétnych okolností prípadu a predovšetkým osoby obžalovaného a jeho postoja k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom vyvodil, že práve vzhľadom na tú skutočnosť, že sa v minulosti už dopustil drogového trestného činu a bol odsúdený vyššie uvádzaným rozhodnutím, je potrebné pri rozhodovaní o väzbe, zvlášť kedy ide o zisťovanie, či obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti resp. k páchaniu obdobnej trestnej činnosti, na túto skutočnosť prihliadať.

Z pohľadu vyššie rozvedeného, nie je možné konštatovanie obžalovaného a jeho obhajcu, že u obžalovaného dôvody väzby nie sú dané, považovať za dôvodné a akceptovateľné.

K argumentácii obžalovaného, ktorý požiadal o prepustenie z väzby aj z dôvodu, že jeho štvorročnú dcéru, ktorú má s priateľkou, nemá kto strážiť, nakoľko jeho priateľka chodí do práce, je nutné pripomenúť, že toto nie je argumentom, pre ktorý by bolo namieste uvažovať o možno prepustení na slobodu. Obdobne ani zdravotný stav, ktorý dáva do popredia s tým, že potrebuje ísť na operáciu urologického charakteru nie je tým, na podklade ktorého by mal byť prepustený na slobodu. K uvedenému krajský súd dodáva, že ústave na výkon väzby je zabezpečená adekvátna odborná zdravotná starostlivosť a v prípade zmeny zdravotného stavu je možné zabezpečiť ďalšie odborné ošetrovanie aj v nemocničnom zariadení a zároveň, že choroba obžalovanej, alebo jej zlý zdravotný stav nie sú dôvodom prepustenia z väzby, pokiaľ dôvody väzby uvedené v § 71 Trestného poriadku, trvajú aj naďalej (primerane V 63/1993).

K vyššie uvedenému krajský súd dodáva, že ak súd rozhoduje o väzbe po podaní obžaloby v zmysle § 238 ods. 3 Trestného poriadku, teda postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 Trestného poriadku, je takýmto rozhodnutím aj rozhodnutie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby. V takom prípade súd už nemusí rozhodovať o ponechaní obvineného vo väzbe (§ 72 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku), alternatívne o jeho prepustení z väzby bez predchádzajúcej žiadosti obvineného (§ 72 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku). (viď rozhodnutie č.10 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2013).

Vecne správne a zákonne preto rozhodol senát okresného súdu, keď obžalovaného C. T. podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku ponechal i naďalej vo väzbe s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti a predovšetkým jeho osobu. Zároveň správne postupoval, keď konštatoval, že nie sú splnené podmienky na nahradenie väzby prijatím písomného sľubu daného obžalovaným ako aj uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Sťažnostný súd pripomína, že pre nahradenie väzby niektorým z inštitútov, ktoré upravuje Trestný poriadok, nie je pritom právny nárok, ide len o možnosť, ku ktorej môže súd pristúpiť a takýto výklad je v súlade aj so znením čl. 17 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd musí pri rozhodovaní o nahradení väzby zväžiť, či intenzita zásahu do osobnej slobody obvineného tým, že je vo väzbe, nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia rizika, že nahradením väzby a prepustením obvineného na slobodu obvinený môže uskutočniť konanie zakladajúce väzobný dôvod. Obžalovaný predložil písomný sľub, ktorý sťažnostný súd tiež posudzoval a zároveň s prihliadnutím na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05.06.2013, posudzoval a zvažoval možnosť väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka a dospel k negatívnemu záveru, keďže s ohľadom na povahu prejednávaneho prípadu a osobu obžalovaného (v minulosti odsúdený pre drogovú trestnú činnosť) nie je možné účel väzby v tomto štádiu trestného stíhania dosiahnuť týmito inštitútmi nahradzujúcimi väzbu. Písomný sľub obžalovaného nie je možné posúdiť a vyhodnotiť tým spôsobom, že ho tento aj skutočne dodrží, a to vzhľadom na jeho predošlé odsúdenie a dohľad probačného a mediačného úradníka nie je vykonávaný nepretržite a nemôže reálne zamedziť prípadnému protiprávnemu konaniu obžalovaného spočívajúcemu v páchaní obdobného (drogového) trestného činu spôsobom, pre ktorý je podozrivý v prejednávanej veci. Prijatím týchto inštitútov by sa neminimalizovala hrozba páchania trestnej činnosti obžalovaným na takú únosnú mieru, aby bolo možné pristúpiť k nahradeniu väzby.

Účelom preventívnej väzby je zabrániť škodlivým dôsledkom, ktoré by prípadným pokračovaním v trestnej činnosti mohli nastať.

So zreteľom na vyššie uvedené dospel sťažnostný súd k záveru, že sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného Radka Pillára ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.